

КНИЖКА ВТОРА

1924-1925

ГОДИНА ДЕСЕТА

СЛЪНЧИЦЕ.

Слънчеце ле златно,
Що си ми се скрило?
Вѣтъра ме шипе
И боде съсъ жило.

Мръзнатъ ми безъ тебе
Сгушенитѣ птички.
Нѣмамъ де да скрия
Своитѣ ржички.

Вѣтъра е лошавъ,
Само знай да духа,
А ношъта ще дойде
Студена и глуха.

Само ти едничко
Си добро въ небето,
Само ти ми грѣшъ
Право въвъ сърцето!

Дора Габе-Пенева.

